

הסניגוריה והנאשמים במשפט רצח רמלה*
היכן הסכין השלישית?

לידיים לארוחה. מספרם, הבטיח, לא יעלה על שלושים. אילקה ואביבה הסכימו בריצון לעשות שירות קטן זה ללידיי וותיק, הקדישו את היום שקדם למסיבה להכנות לקראת ארוחת-הערב המורחבת.

בבוא הערב, כשעמדה המסיבה להתחיל, פתחו אילקה ואביבה לרווחה את דלתות ביתם הרחב והמרוהט בשפע וביוקר, אותו הקימו במשך שנים מהכנסותיהם בהופעות זמרה. הם נדהמו כאשר מבעד לדלת הפתוחה החלו לזרום אל הבית פנימה לא רק אנשים מוכרים כרפאל קלאצקי, גרשון פלוסקין, יוסף דיין, נתן כוגאן, בתיה לאני, צט, משה שמיר ומתי מגד, אלא גם עשרות עשרות של חשקונים, שואפים-להיות-שחי קנונים, כתלבים, יושבי כסית ונהגי מו"ניות חובבייה-הטיפה המרה. מסתבר, כי לפני הנסיעה לאפקה, סובב לביא בכסית והזמין ברוח-לב את כל יושביה הקבועים והמקריים להלוות אליו בשמחתו.

משתנה כמטבח. המארחים נדהמו למראה 170 האורחים הבלתי-קראים. בכל זאת לבשו את חיובם הרחב ביותר, והי מסביבה החלה. תוך חצי-שעה הככה זו מה התעודות אנושית למירוץ שורים משתוללים, והבית המטופח והמסודר הפך למאורת פרוצים. שאפרי השעשועים בעשרותיהם מיררו להריק את מלאי המאכלים והמשקאות בבית, ואחר ניגשו להפש אחרי ביזור נוסף. עד מהרה החלו להתפנץ שמשות. מעי רכות כלים יקרות נופצו לרסיסים בצחוק שלי-הנאה. מזרון גומי ממולא אחיר נעשה מטרה לחריכה שיטתית בונבות סיגירות בוטרים. קערות המטבח והיקרות שימשו משונה ציבורית לשעת-צורך.

כאשר כל אלה לא הספיקו, התפרצו כמה מן החוגגים השתויים אל חדרו של אודי, בנם בן 4' של אילקה ואביבה, שניעור משנתו לקול המיצהלות, וניסו למשכו אל תוך מעגל רוקדי הרוק או רול בחצות הלילה. אחרים ניסו לרסק, מתוך עליצות טובת-לב, את מכשיר ההייפידיליטי היקר, שניצל ברגע האחרון עליידי בעליהבית.

חוסר הכנה לאמנות. אריה לביא, האמרי העיקרי למהומה, לא מצא לנחון להתנצל בפני בעליהבית, או להציע להם לשלם חלק מן הניוקים. רק ישראלי ובורר דובסקי הביעו את חרטום על המאורע שלא היו אשמים בו, בדמעות בעיניהם. להצעתו של שחקן התיאטרון הקאמרי יעקב בך סירא, כי החוגגים יעזרו, לפחות, בניקוי הבית לפני צאתם, לא היה שומע. אילקה ואביבה נאלצו להקדיש את יום המחרת לעבודה מאומצת, כדי להחזיר לבית במידת מה את צורתו האנושית.

לפרשה הצטרף סיום קודר, שאירע למחית רת היום, כאשר יחזקאל (הצקלי) איש כסית ערך, על חשבוננו, מסיבה נוספת זוג הצעיר בבית-הקפה שלו. בעיצומה של המסיבה פרץ לקפה הג'ימונית נגנו, דרש מאביבה תשלום של 6 ל"י, עבור מונית שהוזמנו טלפונית לביתה כדי להסיע ממנו את החוגגים כלילה הקודם, ואשר חזרו ירקות מבלי שאיש ישלם בעדן.

* סניגורים שלמה גולד, יוסף בן-משנה ונאשמים אברהם עבדול, צבי כדורי ושומר.

שעים חמורים. שולחן הסניגוריה היה קטן מלהכיל את כל המצופפים סביבו, גם התביעה הכללית שלחה את תותחיה הכבי דים אל משפט שלוש נאשמי רצח בעל בית-הקפה ברמלה (העולם הזה 1987). חנא אברזכריה אל-חאלק, אב לעשרה ילדים.

התובע, סגן פרקליט המחוז ראובן ויני ברג, היה בטוח בעצמו. שורת העדים שי הביא ביססה את גליון האישום החמור, עליו היה חתום, ושהאשים את צבי כדורי, 19, אברהם עבדול, 28, ומנחם יעקובי, 29, ברצח חנא אברזכריה אל-חאלק. העונש היחיד, הצפוי במקרה של הרשעה: מאסר עולם.

מנה חומום ראשונה. סיפר עד התי ביעה ארנסט גריג, מכוניא מרמלה: "באחת השבתות, בא אלי חבר. לקחתי את הגיפ ונסענו אל מרכז רמלה, אל בית הקפה של אברזכריה. רציני לאכול, בפעם הראשונה בחיי, חמום. אברזכריה ניגש אלי, קיבל את הזמנה והלך למטבח. פתאום ראיתי שמישהו רץ מכיוון החצר, ועולה אל המר-פסת שעל יד המטבח. אז התחילו המכות."

המכות, שארנסט גריג סיפר עליהן, הביאו בסופן לרצח אכזרי. עד תביעה אחר, קצין משטרת רמלה זוסיה טבלוב, הביא את הסכינים בהן בוצע הרצח, הניח אותן לפני השופטים מרדכי קנת, יעקוב גביון ויצחק זונדלביץ.

שאל הסניגור שלמה גולד, את המפקח טבלוב: "היכן הסכין השלישית שמצאתם? במשטרה" השיב הקצין.

שני הסניגורים האחרים, אשר לויצקי ר יוסף בן-משנה, היו פעילים פחות, ריכזו את שאלותיהם בקנודה אחת: אפשרות החי לפת סעיף גליון האישום בסעיפים האחרים שיאשימו את שולחיהם בהריגה, במקום בי אשמה הנוכחית, רצח בכוחה תחילה.

דרכי חיים

האנשים שבאו לסעוד

ווג הזמרים הילל (אילקה) ואביבה רוחה, שהזמינו בשבוע שעבר את להקת שלושת המיתרים ערב נסיעתה לחוף-לארץ, למסיבה ביתית צנועה, לא יכלו לשער לעצמם כי סיוטיהם המרים ביותר באילו צלילים צוריים עתידה הזמנה שיגרתית זו להסתיים.

בשבוע שעבר, כאשר שמעון (בסי) יש ראל, צבי בורודובסקי ואריה לביא כבר ארוז את חבילות-החיים במחוזותיהם, כש הם נושאים את עיניהם לסיכויים החרודים המצפים להם מעבר לים, החליטו אילקה ואביבה, חבריהם למקצוע, לערוך למענם ארוחת-ערב חגיגית לפרידה בביתם באפקה. המאורע שאותו עמדו לחוג היה כפול: ערב הנסיעה, נשא המיתר מספר 3, אריה לביא, לאשה את חברתו לבמה בתיאטרון הקאמרי, שושנה (שושיק) שני.

הפלישה הגדולה. אריה לביא, שלא היה להוט לערוך מסיבת-נישואין לידייו על חשבוננו הפרטי, פנה לזוג מארחיו בי בקשה, כי יסכימו שיביא אתו עוד כמה

קריאת תגר. בחירתו של נמרוד למיצה הארצית היתה פותחת פירצה רצינית בפני חזירת כל אותם הרעיונות והתביעות, ש מועצת פועלי חיפה החליטה כי אינם כשירים. נחן החליט למנוע אפשרות זו.

מבטו חלף על פני רשימת התומכים ברשימת נאמני הכינוס, מצא בה את שמוותי הם של נמרוד אשל ושל עקיבא אור עז מם. המוכרי נשם לרוחה. הוא שלח את הרשימה בחזרה, בהסבירו כי צירוף שם לרשימת התומכים, כמיהו כהצבעת הריצת דים עצמם בעד מועמדותם הם. לכן הריחו פוסל את הרשימה. נמרוד ועקיבא ערערו: הערעור נדחה.

השבוע התפרסמו תוצאות הבחירות. בס פירה, שנעשתה בהתאם לשיטה הרובנית, זכתה מפא"י ב-22 מקומות מתוך 28. אילו נהגו בהתאם לשיטת הבחירות היהסיות, היה רוב זה מצטמצם בהרבה. כי מתוך 100, נתנו רק 60 את קולם למפא"י.

אירגונים

איזה צינור מקובל?

תשובתו של שר התחבורה לפנייתו של ארגון העצמאים, נכי מלחמת השחרור, היתה קצרה ומזוהה. תוכנה: השר היה רוצה מאד לעזור לארגון בפתרון הבעיות שהעלה בפניו, אך משרד הבטחון מעכב בעדו. משרד הבטחון סבור, נאמר בתשובה, שהארגון היחיד בישראל, לו שמו רות כל הזכויות לטיפול בבעיות הנכים, הוא ארגון נכי מלחמת השחרור.

לא מוזמן עמדה תשובתו זו של השר במרכז הדיון המשפטי שהתנהל בפני בית הדין הגבוה לצדק בירושלים. בית-הדין פסק: שר התחבורה ופקידו, המפקח על התעבורה בורכים, יכואו וינמקו תוך 15 יום מדוע לא ייענו לבקשתו של האורח רפאל קניאו, להקציב לו מונית חדשה, כי אמצעות ארגון העצמאים, נכי מלחמת השחרור.

פניה בדרך הרגילה.

מלחמת העצמאות וראשוני נכי הקרבות החלו לעזוב את בתי החולים, הבינו ה שלטונות כי הטיפול בבעיותיהם של הנזקקים לשיקום על חשבון המדינה, יהיה קל יותר, אם יעבור בצנורות המקובלים של ארגונים, משרדים וספסים. משום כך, הוקם וטופח ארגון נכי מלחמת השחרור. ברבות הימים פרשו 300 חברים, רובם בעלי אחוז-נכות גבוה, שפרנסתם על מו"ניות ופרנסות עצמאיות אחרות. גם ה פורשים הקימו ארגון, ארגון העצמאים.

בין משבר למשבר בארגוני הנכים, הר דיע משרד התחבורה על בואו של משלוח מוניות וחלקי חילוף, ועל חלוקתו לנכים הנזקקים להם, באמצעות הארגון. כשפנו חברי הארגון החדש בבקשות מתאימות, הת ברר להם שאינם בחזקת נכים, כל זמן שאינם שייכים לארגון הנכון. חליפת מכת בים ארוכה, ללא תוצאות, הביאה אותם למשרדו של עורך-הדין דב לויץ.

תשובה מכתובת אחרת.

קניאו הוא אחד מחברי ארגון העצמאים. רפאל, המפרנס אשה, שני ילדים, אם זקנה ואח נכה בן 13, עשה זאת בעזרת מונית משומשת ששנת היצור הטבועה על מנועה היא 1950. כשהגיעו המוניות מתר צרת שנת 1954, פנה קניאו למשרד התחבורה, מילא את הספסים המקובלים, נענה בסכת המקובלת, עד שקיבל את התשור בה האחרונה: בקשתו נדחתה.

כשרצה קניאו, קטוע היד עד לפרק, ובעל ששים אחוז נכות, לדעת מדוע נדחתה בקשתו, קיבל תשובה ממוסד אליו לא פנה כלל. ארגון הנכים, אותו עזב לפני כשנה, הודיע לו כי בקשתו למונית חדשה אושרה כבר וכי עליו להכניס מיד 2000 ל"י לקר פת הארגון. קניאו הביא את המכתב ל עורך דינו, בקש ממנו לברר כיצד קרה שפניתו למשרד משלטי, ושלחה לכתר בת אחרת. משרד התחבורה העדיף לא לעי נות על שאלה זו.

עתה כבר לא היה מעניין דחקא קבלת רשיון מונית, אלא משהו עקרוני יותר, שחברי ארגון העצמאים התעקשו לברור: מי יקבע כמה ארגוני נכים יהיו בישראל?

משפט

סכינים ודם

אולם בית-המשפט המחוזי בתל-אביב היה מלא קהל. לא בכל יום יושבים בדין שלרשה שופטים, בסמכות של בית משפט לפ

מכך הגם מטעים ביותר, עליידי צד מעורר..."

הזמנת הפרקליט. סמי דובינר לא השפיל את עצמו לענות לטענות אלה. כעבור יומיים שוב הופתעו קוראי העתונים, הפעם למראה מודעה ענקית, כולה לבנה, שכללה רק ארבע שורות קטנות של מלים: "ביקשנו את פרקליטנו לפנות אל המועצה לשיקום פרייהדר ולכל אחד מחבריה, על-מנת להזמין אותם לחזור בהם מגלוייהדות נגד חברת קרנג ומוצריה" על החתום: חברת קרנג.

הים

הפירצה נסתמה

בפעם השניה מאז המרד הגדול של 1953, הלכו הימאים הישראליים לקלפיות, כדי לבחור את נציגיהם למועצה הארצית. כמו בפעם הראשונה, היו גם הפעם התוצאות ברורות מראש: נצחון למפא"י.

כאשר הוכנע המרד על הים (העולם הזה 740 והלאה), נשבעו הבוסים של מועצת פועלי חיפה כי לעולם לא יהיה מרד חדש. החלטה זו הריכה את מזכיריו הממונים של איגוד הימאים. הם הקדישו את מיטב מרצתם לסילוק כל אבן-נגף מעל דרך ההשרת שלטת הבלעדית על עיני הארגון. אבן-נגף גדולה מאד היה תמיד קצין שני נמרוד אשל, מנהיג המרד. אחרי חיסול ה שביטה, פוטר אשל משרות השים, רותק לחוף משך שנים, עד אשר הצליח למצוא עבודה קבועה בחברת אניות פרטית. שם עלה בדרגה, הובסס על סיפון אנייתו ובין חבריו למקצוע.

שתי שיטות ספירה. כאשר הוגשו לפני הבחירות, הרשימות השמיות של ה מועמדים, היתה רשימתו של נמרוד אשל ראשונה. באותה רשימה הופיע גם שמו של המועמד אחר, קצין שני עקיבא אור. שם הורשימה: נאמני כינוס הימאים. מזכיר האיגוד, דויד נחן, ראה ברשימה זו

תזכיר

השגריר התפטר.

עיים אחרי מיבצע סיני גילה העולם הזה (997) כי שגריר ישראל בלונדון התפטר, לאות מחאה על כי לא הודיעו לו מראש על המיבצע, וכי חזר בו מהתפטרותו רק אחרי שהובטח לו שגם שאר השגרירים הועמדו במצב מנוח דומה.

השבוע הודה דויד בן-גוריון

בכנסת כי שגרירי ישראל בכל העולם שמעו בפעם הראשונה על מיבצע סיני מתוך קריאה בתענוים.

***

מי חיפה על פרייליך?

במסגרת מטעיהבילויים על מש'טר חושיסטאן גילה העולם הזה (933 והלאה) את פרשת זכריה פרייליך, האיש שהיה בורג מר-כיו במנגנון החושיסטי, ביצע עיסקות בלתי-יחוקיות רבות ו זכה לחיפוי מלא מטעם ראשי העיר. כותרת הרשימה: "חוש פקד, פרייליך מעל, הועדה טיש טשה". אחרי הגילויים נאלץ פרייליך להתפטר מן העיריה, זכה לפיצויים מוגדלים במידה יוצאת מהכלל.

בשבוע שעבר נתגלה כי ה

יעץ המשפטי הגיש באיחור של

שנח תביעה פלילית נגד פריי

ל"ך, האשימו במתן עדות שקר

ו,חיבור מיסמן בלי רשות,

בקשר לסינוי רשיונותיהם של

בעלי-עסקים בחיפה. תחילה ניס

תה המשטרה להגיש את ה

תביעה בחשאי, למנוע את פיר

סומה, אך הנסיון הושם לא

עליידי עתונאי חיפה.